

EEN KOEKJE VAN EIGEN DEEG

**Klucht in vijf bedrijven
Drie dames, twee heren**

Door Gerben Pijl

KORTE INHOUD:

Dirk en Karin Ter Horst zijn 25 jaar getrouwd. Om dit te vieren wordt er een groot feest georganiseerd in hun kapitale achtertuin. Dirk heeft echter een groot geheim dat hij dat hij met alle macht wil bewaren. Vooral zijn vrouw Karin mag hier niets van weten. Helaas voor hem is er nog altijd de werkster Truus, die haar neus altijd in andermans zaken steekt en deze keer zo ver gaat dat het zilveren huwelijksfeest in het water dreigt te vallen.

SPELERS:

DIRK TER HORST: Nerveus type. Laat zich snel beïnvloeden. Zakenman met een groot hart. Is rond de vijftig.

KARIN TER HORST: Zijn vrouw met een dure smaak voor kleding. Ze praat kakkerig en overdreven. Hangt zeer aan de mening van Truus. Is eveneens rond de vijftig.

TRUUS: De werkster van de familie Ter Horst. Heeft geen blad voor de mond en roddelt graag. Ze leidt de huishouding, is erg nieuwsgierig en bemoeit zich overal mee. Praat nogal plat en brutaal. Is vijftig jaar.

SUZAN: Overbuurvrouw van de familie Ter Horst. Oudere dame van ongeveer zestig jaar. Kunstenaar en zangeres, vriendelijk, vrij en openhartig. Houdt wel van een lolletje. Draagt alternatieve kleding en heeft een vrij expliciete boezem.

PETER: De tuinman van de familie Ter Horst en de zoon van Suzan. Stoer type, beetje stil en een harde werker. Zit in zware geldnood dus wil graag aan de slag om veel geld te verdienen, wat hij ook moet doen... Rond de veertig jaar.

DECOR:

Een huiskamer met een bank vol kussens in het midden, voor het raam. Links een deur naar de keuken, rechts een deur naar de hal. Een salontafel voor de bank en een eettafel links op het podium, vlakbij de deur naar de keuken. Er staat een klein tafeltje naast de bank met een telefoon. Verder inrichten naar eigen smaak.

EERSTE BEDRIJF

Truus, de werkster, komt binnen met een emmer en een zeem in haar handen. Ze draagt een schort en een doek om haar hoofd en kijkt kritisch naar de vieze ramen. Ze schudt haar hoofd en maakt afkeurende geluiden met haar mond. Ze schuift de bank iets naar voren en begint de kozijnen te zemen van het raam achter de bank. Ze begint te zingen.

TRUUS: Het was aan de Costa Del Sol, tingelingeling. Daar ging mijn hartje op hol, tingelingeling.

Op de maat van tingelingeling schudt ze stevig met haar achterwerk heen en weer. Dan laat ze de zeem vallen en duikt weg achter de bank om de zeem op te rapen.

TRUUS: Getver wat een stofnest!! Het mot niet gekker worden!

Truus blijft achter de bank verscholen en we horen wat ongemakkelijke geluiden als ze de zeem onder de bank vandaan probeert te vissen. Het blijft even stil.

Dirk komt de woonkamer binnen met iets in zijn handen. Hij kijkt geheimzinnig om zich heen en door het raam naar buiten. Dan pakt hij de telefoon en toetst een nummer in. Deze gaat over en Dirk loopt rusteloos heen en weer. Dan stopt hij met lopen en begint te praten.

DIRK: Suzan, hoi met Dirk. Ja weet ik, maar ze is even boodschappen doen. Nee, ik houd het kort, maar het is wel even belangrijk. Nou, wacht dacht je van de ketting, is dat belangrijk genoeg? Wat ermee is?? Mis je niks?

(Dirk wacht even met praten en we zien Truus haar hoofddoek boven de bank uitsteken. Ze luistert onbedoeld mee met het gesprek, maar Dirk heeft niks in de gaten. Truus durft geen geluid te maken en zakt langzaam weer achter de bank)

Ja dat klopt, want die heb ik hier in mijn handen. Weet ik veel. Ik vond hem vanmorgen onder het bed, gelukkig aan mijn kant.

(Truus steekt weer haar hoofd boven de bank en ze lijkt haar oren nu te spitsen)

Ik denk dat je hem verloren hebt toen we gisteren probeerden..... ja, inderdaad. Ja.....ja vond ik ook. Dat was ook heel fijn inderdaad. Ik ben blij dat we het uitgeprobeerd hebben.

(Truus hangt nu zowat met haar oor de bank over om het gesprek af te luisteren)

Maar goed, we zijn nog lang niet klaar natuurlijk. Ik denk wel dat ze over een half uur terug kan komen dus we je moet wel snel zijn. Ik weet anders niet waar ik dat ding moet laten. Ja...is goed. Dan zie ik je zo.

Dirk hangt op en loopt de woonkamer uit. Truus komt langzaam boven de bank uit en haar ogen staan wijd open.

TRUUS: dat had ik nou nooooit gedacht zeg. Die ouwe snoeperd!! En dan nog wel met dat enge mens van de overkant. Met die hangborsten. Het is toch niet te geloven. Arme Karin. Wie oh wie zou het haar moeten gaan vertellen. (*Ze glimlacht en trekt een roddel gezicht.*) Nou, ben je daar bijna 25 jaar getrouwd, wordt je ingeruild voor twee hangborsten..... Ik ben benieuwd.

Truus kruipt achter de bank vandaan en stoot met haar gezicht tegen het kruis van Dirk die de woonkamer net weer naar binnen loopt. Ze schrikken zich allebei een hoedje en gillen het uit.

DIRK: Truus wat doe jij nou hier? Ik schrik me een ongeluk. Dit had ik niet verwacht.

TRUUS: U had dit niet verwacht? Wat dacht u van mij? Mijn hart zit tussen mijn nieren.

Ze staat op en kijkt Dirk aandachtig aan van top tot teen. Dirk wordt zenuwachtig en begint een beetje te stotteren.

DIRK: Zeg Truus...eeehm... hoe lang ben jij hier eigenlijk al?

TRUUS: vanaf 1998, eind mei om precies te zijn. (*ze kijkt hem uitdagend aan*) Hoezo? Krijg ik eindelijk weer eens opslag meneer?

DIRK: ja, nee, eeehm, dat bedoel ik helemaal niet. Hoe lang was je al bezig vandaag, hier in huis?

TRUUS: (*slaat haar zeem nonchalant uit*) nou, ik kom net aan joh. Deur den achterdeur. Ik het toch de sleutel, dus ik denk ik bel een keertie niet an.

DIRK: ooh ok, dus je bent net binnen? (*Truus knikt*) Dus je had mij ook nog helemaal niet gezien of gehoord?

TRUUS: neent , 'k heb m'n emmertie gevuld en ben maar wat gaan soppen. Hoezo? Is er wat?

Dirk kijkt opgelucht de kamer in en zucht diep.

DIRK: Nee er is niks...ok, nou, dan is het goed. Ik bedoel, moet ik je ergens mee helpen? De bank verschuiven. Oh die is al verschoven zie ik.

Truus wringt zich weer tussen het raam en de bank en begint als een gek te zemen.

TRUUS: ja ja, ik ga wel deur hoor. Ik hou het wel vol, nog wel 25 jaar als het mot. (*ze kijkt doordringend naar Dirk, maar die ziet het niet*)

DIRK: goed, dan ga ik nog wat afmaken boven. Je redt je wel toch?

TRUUS: Gaat u maar lekker iets klaarmaken boven hoor (*cynische toon*) Ik red me wel.

Dirk kijkt nog een beetje raar achterom en snapt niets van Truus die hard over het glas wrijft. Dan loopt hij de kamer weer uit. Truus maakt een spugende beweging naar hem.

TRUUS: Viezerik!

Dirk loopt weer terug en steekt zijn hoofd door de deuropening.

DIRK: pardon, wat zei je?

TRUUS: Vieze ruit! Dat die ruit vies is. Van de rook denk ik. *(ze spuugt in haar poetsdoek en begint nog harder te poetsen)*

Dirk kijkt nog even naar de ruit en knikt voorzichtig. In de gang gaat een deur open en dicht. Dirk schrikt op en probeert de ketting achter zijn rug te verstoppen, maar zo dat Truus het ook niet kan zien.

KARIN: Joehoe, daar ben ik weer. Ik zag toch zo'n leuk broekpak bij Konijnendijk. Echt iets voor het huwelijksfeest.

TRUUS: en waar rook is is vuur.....

Dirk kijkt vlug heen en weer van de gang naar Truus.

DIRK: wat?

TRUUS: ik zet zo de errepels wel op het vuur!

Karin komt de woonkamer binnen en geeft Dirk een zoen.

KARIN: helemaal rood!

Dirk grijpt naar zijn gezicht en wrijft over zijn wang.

DIRK: wat? Hoe bedoel je? Zo erg is het toch niet? Ik ben alleen een beetje geschrokken net van Truus, maar dat is alweer over.

KARIN: wat bedoel je?

DIRK: je zegt dat ik rood ben.

KARIN: nee joh, dat broekpak bij Konijnendijk. Helemaal rood, met zwarte kraag. Volgens mij staan die donkere pumps daar perfect bij. En die riem uit Milaan ook denk ik. *(ze houdt haar tas open voor Dirk en haalt het broekpak een stukje eruit om te laten zien)* Hoewel die riem iets te licht is. Zou ik die nog wat zwarter kunnen laten maken denk je?

TRUUS: *(kijkt grijnzend achterom)* Oh dat doe ik wel hoor mevrouw. Doe ik graag... dingen zwart maken. *(Ze kijkt daarbij even heel duidelijk naar Dirk, maar die heeft wederom niks door en probeert steeds zijn linkerhand achter zijn rug te houden om de ketting te verbergen)*

KARIN: Oh geweldig Truus, dat zou ik echt heel fijn vinden. Het wordt een prachtfeest. *(ze omhelst Dirk voor de tweede keer en overlaadt hem met zoenen en knuffels. Op de achtergrond staat Truus cynisch te kijken naar het tafereel)*

Suzan komt door een andere deur de woonkamer binnen. Ze ziet hetzelfde tafereel en begint stotterend te praten.

SUZAN: oh...ehm, sorry, ik stoort toch niet?

TRUUS: *(op de achtergrond, al zemen)* nee hoor, kom er gezellig bij!

KARIN: jeetje Suus, ik schrik helemaal van je. Waar kom jij nu weer vandaan?

Dirk laat Karin los en wordt ongemakkelijk.

SUZAN: De achterdeur stond open en ik vroeg me af of ehm, ja, ik vroeg me af...of...of jullie misschien nog wat van die ehm lekkere grote aardappelen hadden. Ik wilde een ovenschotel maken namelijk.

KARIN: *(kijkt naar Truus)* Truus heb je nog wat over voor Suus misschien?

Truus draait zich om en doet haar handen in haar zij. Ze kijkt naar Suzan en is duidelijk gefocust op haar borsten.

TRUUS: *(maakt een subtiele handbeweging naar haar eigen borsten)* Nou eens kijken hoor. Ik heb er geloof ik nog twee. Twee grote joekels. Maar die zijn al een beetje slap! Maar je mag ze meenemen hoor. Je bent toch maar alleen, of niet?

Suzan kijkt wat ongemakkelijk en loopt verder de kamer in.

SUZAN: tja, nou, dat is goed. Maar mijn zoon komt ook eten vanavond. Ik maak er wel wat van hoor.

TRUUS: natuurlijk joh, maak jij ze maar lekker klaar he?

KARIN: ach Truus, loop even mee met Suus naar de keuken dan als je wil. Dan fris ik me boven even op. Oh ik ben toch zo blij met mijn broekpak. Precies mijn lievelingskleur.

Karin loopt weg en laat de drie anderen in een soort ongemakkelijke stilte achter. Truus staat nog steeds achter de bank en kijkt van links naar rechts met een cynische blik.

TRUUS: zo... twee aardappels dus. Twee slappe aardappels, nog net niet bedorven... Zal ik ze even geven dan? Kom maar mee.

Ze loopt de woonkamer uit richting de keuken. Achter haar wisselen Suzan en Dirk een geheimzinnige blik uit en wanneer Suzan zich omdraait om achter Truus aan te lopen houdt ze haar handen achter haar rug zodat Dirk daar snel de ketting in kan stoppen. Dirk blijft achter en slaakt een zucht van verlichting. Dan klinkt de stem van Karin vanuit de gang.

KARIN: liefje, kom je even boven? Je moet me even helpen met mijn rits.

DIRK: ik kom duifje, ik kom. *(hij loopt zenuwachtig de kamer uit)*

Truus komt een beetje nors de kamer binnen. En begint nogal boos de ramen te lappen of te stoffen.

TRUUS: De smerige ouwe viezerik! En dan nog met haar!! Ze is nog es tien jaar ouder ook. Met d'r hangtieten, bah. Stiekemerd. Getsie. En mij ziet ie niet staan gewoon. Ik werk hier al tien jaar me helemaal het leplazerus en mij ziet ie gewoon niet staan! Nou, mijn borsten staan nog gewoon naar voren hoor. Trots en fier. *(ze pronkt er nu een beetje mee)* en met dit kontje is ook niks mis. *(ze wiegt wat heen en weer)*. Hier: tingelingeling! Ze loopt met emmer en zeem de kamer uit.

EINDE EERSTE BEDRIJF

TWEEDE BEDRIJF

Decor: woonkamer. Dirk komt binnen en geeuwt. Hij heeft een krant in zijn handen en gaat op de bank zitten om hem te lezen. Hij slaat hem open en zwijgt even. Dan probeert hij wat te zingen, maar het lukt nog niet helemaal.

DIRK: ik geef je een roosje mijn roosje, ik geef je een roos elke dag, la la la la la la pom pom pom pom.

Suzan komt binnen vanuit de keuken en bekijkt Dirk met een lach op haar gezicht. Ze sluipt naar hem toe en gaat vlakbij hem staan. Dirk heeft niets in de gaten vanachter zijn krant en probeert er lustig op los te zingen. Suzan slaat haar armen over elkaar en bekijkt Dirk kritisch.

SUZAN: Nou, het wil nog niet helemaal lukken he?

Dirk krimpt ineem vanachter zijn krant en slaakt een kreet, midden in een woord van het lied, zodat het nog valser klinkt. Hij gooit de krant achter zich en grijpt naar zijn borst.

DIRK: Mijn God Suus, ik schrik me een ongeluk. Wat doe je hier? En hoe kom je toch telkens weer binnen?

SUZAN: Ja, hallo, het is een dorp hier, de achterdeur stond gewoon open. Nou, wat dacht je? Gaan we weer verder waar we gisteren gebleven waren?

Dirk kijkt angstig naar de andere deur en om zich heen en staat voorzichtig op om de deur naar de hal te sluiten. Hij sluipt een beetje en Suzan begint te lachen.

SUZAN: Ha ha ha, nou maak je maar geen zorgen hoor. Ik zag vanmorgen vroeg Truus al voor de deur staan en even later zijn ze samen in Karins auto richting het dorp vertrokken. Met drie grote lege boodschappen tassen. Dus die blijven nog wel even weg.

Dirk loopt weer terug en kijkt nu wat meer opgelucht.

DIRK: Oh ja, dat is waar. Ze zijn boodschappen aan het doen voor het feest aanstaande zaterdag. Tjonge jonge Suus, ik hou dit niet langer vol hoor.

SUZAN: Och kom, nog twee dagen dan ben je er vanaf. Dan weet Karin het ook en dan hoef je niks meer geheim te houden toch?

DIRK: Nee dat is waar, maar ik weet niet of het verstandig is om het hier te blijven doen hoor. Straks komt ze weer vroeger thuis dan ik dacht. En straks laten we weer een spoor achter. Ik heb het niet meer.

SUZAN: Nou, dan doen we het toch bij mij? Als ze straks thuis komt en ze mist je dan zeg je gewoon dat je aardappelen bent komen brengen bij me. Daar trapt ze wel in.

DIRK: Ja maar dat is het hem juist, we hebben geen aardappelen meer.

SUZAN: Dan haal je die toch eerst zogenaamd bij die boer aan het einde van de dijk? Geen probleem. Ik wacht thuis wel op je. Dan doe ik meteen even iets gemakkelijkjes aan.

DIRK: Ok, dat is wel een goed idee ja. Maar hoe zit het met je zoon? Die logeert toch een weekje bij je? Gaat die niet praten dan?

SUZAN: Nee joh, die is op banenjacht, dus die is de hele dag de hort op. Die zie ik vanavond pas weer denk ik.

DIRK: Denk je? Ja zie je nu wel..... Oooh. Ik sterf van de zenuwen. We hadden dit nooit moeten doen.

SUZAN: Er is geen weg meer terug nu Dirk. Het gaat juist zo lekker nu. Nou kom op, ik ga alvast naar mijn huis en ik zie je daar over tien minuten. En zorg dat je je tanden hebt gepoetst.

Dirk blaast even in zijn eigen hand en ruikt naar zijn adem.

DIRK: Eehm, ja je hebt gelijk. Nou, dan zie ik je straks wel. Ik pak even mijn portemonnee. Tot zo dan.

Suzan loopt richting de keuken en zwaait gedag.

SUZAN: Tot straks Dirk. En geen zorgen, je krijgt het best wel voor elkaar. Gewoon flink oefenen.

Dirk haalt zijn schouders op en loopt richting de hal om zijn jas te halen en zijn portemonnee.

Vanuit de andere deur komen Karin en Truus de woonkamer binnen met drie grote tassen vol boodschappen.

KARIN: Kwam ze hier vandaan dan? Ik zag het net niet goed tijdens het parkeren. Ach misschien kwam ze wel die aardappelen terugbrengen van gisteren. Ik had wel per ongeluk de achterdeur open gelaten trouwens. Lag er iets op het aanrecht? *(Truus loopt terug naar de keuken en Karin opent de deur naar de hal.)* Dirk! Dirk, ik ben er weer! Dirk. *(ze haalt haar schouders op. Truus komt terug van de keuken)*

TRUUS: Nee hoor mevrouw, helemaal niks. Geen errepels ofzo.

KARIN: Ook geen briefje toevallig. Volgens mij is Dirk namelijk niet thuis. Misschien is hij wel die verlichting halen voor in de tuin zaterdag. Voor het feest. Je weet wel die fakkels.

TRUUS: Nou, als je het mij vraagt zet hij heel andere dingen in vuur en vlam. *(ze opent één van de tassen en begint erin te graaien.)*

Karin kijkt een beetje beduusd naar Truus die gewoon doorgaat met het uitpakken van de tas. Ze stalt keurig de boodschappen uit op de eettafel.

KARIN: Wat bedoel je daar nu weer mee Truus.

Truus kijkt om zich heen om te zien of er niemand mee luistert. Dan loopt ze naar de bank en gaat zitten. Ze kijkt naar Karin en klopt met haar vlakke hand op het kussen naast haar om aan te duiden dat Karin moet gaan zitten. Karin aarzelt even, maar loopt dan toch naar de bank en gaat voorzichtig zitten.

KARIN: Wat is er nou toch Truus, kijk niet zo eng? Is er iets aan de hand?

Truus kijkt nog even een paar keer om zich heen en trekt haar roddel gezicht.

TRUUS: Gisteren heb ik per ongeluk een telefoongesprek afgeluisterd van Meneer Dirk. Drie keer raden wie die aan de lijn had?

Karin haalt haar schouders op en luistert aandachtig verder. Truus haalt diep adem.

TRUUS: Zij van hier tegenover. *(ze maakt een gebaar naar haar borsten om duidelijk te maken dat het om Suzan gaat).*

KARIN: Suzan? Ging het over die aardappelen dan?

Truus schudt driftig haar hoofd heen en weer en vervolgt haar verhaal.

TRUUS: Oh nee nee nee. Bij lange na niet. Dit was nog ver voor de errepels. Dit ging over iets heel anders. *(ze buigt haar hoofd naar Karin toe en Karin doet hetzelfde)* Dit ging over een ketting. Haar ketting...in uw slaapkamer..... *(Karin trekt een verbaasd gezicht.)*

KARIN: In onze slaapkamer? Wat doet haar ketting in onze slaapkamer? *(Truus kijkt een paar seconden lang en strak naar Karin. Uiteindelijk heeft Karin het door)*

KARIN: Oh mijn God.... Het is niet waar? Dirk? Mijn Dirk? Met haar? Van de overkant? Met die.... *(ze maakt hetzelfde handgebaar naar haar borsten)* Maar hoe dan? En waarom?

SUUS: Ik weet het mevrouw. Maar ik heb ze al weken geheimzinnig naar elkaar zien gluren hoor. En hoe vaak ik wel niet het bed heb moeten opschudden 's middags. Terwijl

het die ochtend nog strak lag allemaal. Ja ja, allemaal in uw bed. Een viezerik is het. *(Truus maakt een spugend gebaar naar de grond)* Gewoon een viezerik.

Karin staat op en begint te ijsberen.

KARIN: Ik kan het bijna niet geloven zeg. Zaterdag zijn we 25 jaar getrouwd. Hoe kan hij dit nou toch doen. En dan nog met haar!

TRUUS: Ja ik zei ook al; neem mij dan of zo. Maar nee hoor.

KARIN: hè?

TRUUS: niks mevrouw, ik zei niks.

Karin slaat haar handen voor het gezicht en gaat verder met ijsberen.

KARIN: Wat moet ik nou toch doen? Ik heb net een prachtig rood broekpak gekocht. Moet ik dat dan terug gaan brengen. En al dat eten! *(ze wijst op de tafel en de tassen)* En al de gasten. Dat kan toch niet? Er komen mensen uit het buitenland. Oh oh oh, wat moet ik nou toch doen?

TRUUS: Oog om oog, tand om tand.

KARIN: huh?

TRUUS: Gelijke monniken, gelijke kappen

KARIN: wat?

TRUUS: Met gelijke munt terug betalen mevrouw. Dat is wat ik u zeg.

KARIN: maar wat bedoel je dan?

TRUUS: U moet Dirk gewoon jaloers maken. Met een ander. En dan kijken wat ie doet. Ik denk dat ie met hangende pootjes bij u terug komt. Vooral als u dat rode broekpak aanhebt.

KARIN: Ja...ik snap het ook niet. Ik heb toch een veel beter figuur dan die muts van de overkant?

TRUUS: Veel beter!

KARIN: En dit ziet er toch ook nog veel strakker uit? *(ze wijst op haar borsten)*

TRUUS: *(steekt haar duim omhoog)* Goeie prammen mevrouw!

KARIN: Maar hoe moet ik dat in godsnaam gaan doen. Ik ken helemaal niemand in het dorp die ik kan verleiden.

De deurbel gaat en Truus staat op om de deur open te doen. Karin blijft ijsberend achter.

KARIN: Dirk...mijn Dirk. Waarom nou toch? Wat heeft zij wat ik niet heb? Tsss, nou, ik zal je krijgen hoor. Zaterdag zet ik je voor schut voor al onze vrienden. Als je dat maar weet. *(ze trekt wild een zakje chips open en begint te schranzen. Achter haar komt Truus de kamer in en kijkt geheimzinnig.)*

TRUUS: Mevrouw, er is een jongeman aan de deur. Hij zoekt een baantje, het liefs als klusjesman of tuinman.

Karin blijft eten en praat nu met haar mond vol.

KARIN: Ach Truus, stuur hem maar weg hoor. Ik kan dat er nu even niet bij hebben.

TRUUS: Weet u dat heel zeker mevrouw?

KARIN: Ja natuurlijk, ik ben helemaal in paniek. Ik wil even niemand in huis hebben, en zeker geen vreemde.

TRUUS: Ook geen leuke, jonge knappe klusjesman of tuinman mevrouw? Een leuke vlotte aantrekkelijke man mevrouw?

Karin draait zich om en ziet dat Truus naar de gang knikt en weer terug kijkt met een knipoog.

TRUUS: Weet u het heel zeker mevrouw? Zo'n leuke alleenstaande jonge vlotte kerel met gespierde armen en nog sterkere schouders?

Karin begrijpt ineens wat Truus bedoelt en frommelt snel het zakje chips dicht. Ze gooit het op de tafel en veegt haar mond af. Dan strijkt ze haar kleren glad en doet haar haar goed.

KARIN: Laat de jongeman maar binnen Truus. We hebben denk ik nog wel iemand nodig om mijn tuintje om te woelen voor zaterdag. *(ze knipoogt terug en begint zenuwachtig te lachen)*

Truus loopt de gang in om de sollicitant te halen. Karin kijkt nog even snel in de spiegel en fatsoeneert nogmaals haar kleding en kapsel. Dan komt Truus binnen met een man van rond de 35 a 40 jaar.

PETER: goedemorgen mevrouw. Ik ben Peter. *(hij geeft Karin een hand)* Wat fijn dat u mij even te woord wil staan.

TRUUS: *(staat grijnzend achter de man)* Nou en misschien nog wel meer ook hi hi hi.

Peter draait zich om en kijkt vragend naar Truus. Deze heeft haar armen over elkaar en grijnst alleen maar. Karin maakt een sussend gebaar naar haar toe en trekt haar gezicht weer strak als Peter zich weer terugdraait naar haar.

KARIN: Ja natuurlijk. Ga even zitten Peter. Wil je misschien een kopje koffie?

PETER: nou dat gaat er wel in hoor, ik ben al de hele ochtend op pad namelijk.

KARIN: *(knipt quasi nonchalant met haar vingers en kijkt geheimzinnig naar Truus)* Truus, graag twee kopjes koffie. Geef er maar een kannetje melk en suiker bij alsjeblieft.

TRUUS: *(buigt nu overdreven diep en knipoogt snel)* Natuurlijk mevrouw, koekje erbij?

KARIN: nou als dat zou kunnen, heerlijk hoor. *(ze draait zich naar Peter)* Heb je lange vingers?

Peter kijkt verbaast naar Karin en begint te stotteren.

PETER: eeh, pardon mevrouw. Of ik wat heb?

KARIN: *(begint vriendelijk te lachen)* Nee nee, ik had het tegen Truus. *(ze draait zich nu lachend om naar Truus die nog steeds in de deuropening staat en haar lachen bijna niet meer kan inhouden.)* Truus, of je nog lange vingers hebt.

TRUUS: hi hi hi, ja hoor mevrouw, ik zal er een paar op een schaalpje doen. Verder nog wensen?

KARIN: *(kijkt Peter diep in de ogen aan.)* Doe er nog maar een schaalpje slagroom bij Truus. Dan kunnen we die vingers er lekker in dopen.

Truus proest het nu uit van het lachen en rent de keuken in. Peter kijkt een beetje ongemakkelijk om zich heen, terwijl Karin een klein beetje dichterbij schuift.

KARIN: Zo Peter, vertel eens. Hoe goed ben je precies? Met klussen en tuinieren dan hè?

PETER: Nou, ik heb de land-en tuinbouwschool gedaan en heb de afgelopen dertien jaar bij drie verschillende tuinders gewerkt en ben daarnaast ook nog eens klusjesman geweest in de buurt van Breda.

KARIN: Kijk eens aan, dus je komt hier niet eens vandaan?

PETER: Nee dat niet, maar ik wil me hier nu wel gaan vestigen. Dus ik ben nu een weekje hier om te kijken of ik een baan en een huis kan vinden.

KARIN: Nou aan een huis kan ik je niet helpen, maar die baan moet wel lukken. Wat jij Truus.

Truus komt net de kamer weer binnen met een dienblad vol kopjes, suiker en melk en lange vingers.

TRUUS: U heeft gelijk mevrouw. Uw tuintje heeft echt een beurt nodig. *(Ze knikt door het raam achter de bank naar buiten en zet het dienblad op de salontafel neer.)*

KARIN: *(giechelt weer een beetje)* Ik heb namelijk zaterdag een groot feest hier in de tuin en er moeten nog wel wat dingen gedaan worden. Kijk maar eens, wat een bende. *(ze wijst door het raam naar achteren en Peter kijkt mee)*

KARIN: Ik wil daar in de hoek een soort tent, met een barbecue. Dan in het midden van die sta-tafels met mooie parasols en ik denk dat de tuin ook wel wat kleur en volume kan gebruiken. Vooral daar in de hoek bij die Mercedes, die wil ik ook niet meer zien vanaf de tuin. Wat denk jij?

Peter knikt instemmend en begint al knagend aan zijn lange vinger te vertellen wat hij wil doen.

PETER: *(smak smak)* mja, mevrouw...as u nou iets fan gwote hortenfia's *(smak smak)* in houten bakken langs de fijkanten fet. Dan is da meteen een mooier geficht.

Karin en Truus kijken Peter een aantal seconden lang doordringend aan.

KARIN: hier kon ik nu echt niets van verstaan.

Peter schrikt en houdt nu zijn hand voor zijn mond om het laatste restje door te slikken.

TRUUS: *(kijkt ondeugend en doet haar armen over elkaar)* Ik geloof dat ie net met uw vingers in zijn mond zat mevrouw.

Peter wordt zenuwachtig.

PETER: Sorry mevrouw, maar die vingers zijn ook zo lekker. *(Karin en Truus kijken elkaar veelbetekenend aan)* Ik zei dus dat u grote houten bakken vol hortensia's aan de zijkanten moet zetten. Dat fleurt de boel meteen op.

KARIN: nou, weet u wat. Het feest is al over twee dagen dus ik zou graag willen dat u meteen aan de slag kunt. Ik bel even in de studeerkamer met mijn man Dirk om te zeggen dat ik een andere man heb gevonden. Eh, ik bedoel een andere tuinman. Hij had namelijk die jongen van den Hartogh op het oog voor het feest. Ik ben zo terug.

Karin staat op en loopt de kamer uit. Peter zit wat ongemakkelijk op de bank, omdat Truus hem nu heel doordringend aan blijft kijken. Ze kijkt even om zich heen en gaat dan naast hem zitten. Ze blijft hem nu aankijken en zegt niks. Peter wordt weer nerveus en begint om zich heen te kijken.

PETER: mooi huis hoor. Ziet er strak uit.

TRUUS: Karin ook.

PETER: hoe bedoelt u?

TRUUS: Karin, mevrouw Ter Horst, de vrouw des huizes... nog hartstikke strak voor der leeftijd. Die houdt wel van een jonge blom hoor...

PETER: Ik denk niet dat ik u helemaal volg.

TRUUS: Nou, volgens mij ziet ze jou wel zitten kerel. Waarom zou ze anders zo dichtbij schuiven op de bank? (*Truus schuift nu ook heel dicht tegen Peter aan en kijkt verleidelijk en geheimzinnig tegelijk*). Nou, wat denk je ervan?

PETER: Pardon, wat bedoelt u hier nu weer mee? (*hij staat op, maar Truus trekt hem weer op de bank*)

TRUUS: zitten jij, als je rijk wil worden dan blijf je nu rustig op de bank zitten.

Peter spitst zijn oren en kijkt naar Truus. Hij kijkt om zich heen en gaat dan voorzichtig weer op de bank zitten naast Truus, die nog steeds geheimzinnig zit te kijken.

PETER: Rijk?

TRUUS: (*knikt overdreven*) Meneer en mevrouw Ter Horst hebben het hartstikke goed, dat kan je wel zien. Alleen botert het tussen die twee niet altijd even lekker meer. En mevrouw staat er om bekend dat ze graag geld uitgeeft aan iets jongere mannen. (*Peter kijkt haar boos aan*) Ok dan, VEEL jongere mannen dan. Jij je zin. Dus, het enige wat je te doen staat is haar verleiden en je hand ophouden.

PETER: Ja daaag, ik ben toch niet gek?

TRUUS: Nee, maar wel arm. Dus wat is erger?

PETER: Maar ik ga toch niet zomaar met haar zitten rommelen? Heb ik helemaal geen behoefte aan hoor. (*hij staat op en wil de kamer uitlopen*)

TRUUS: (*staat ook op en loopt naar het raam*) Dan moet je het zelf maar weten. Heb je die auto trouwens gezien, hierachter in de straat, tegen de achtertuin aan?

Peter draait zich om en loopt voorzichtig naar het raam.

PETER: Die dure Mercedes bedoelt u? Wat is daar mee?

TRUUS: (*kijkt voor zich uit met grijns op haar gezicht en de armen over elkaar*) Die is van de buurjongen, van 22.....

PETER: Nou nou, die heeft het goed voor elkaar dan. Zeker een rijke pa?

TRUUS: Nee, een rijke buurvrouw....

Peter kijkt eerst alsof hij het niet begrijpt, maar dan gaat er een lichtje bij hem op en hij kijkt verrast naar Truus.

PETER: Wat? Bedoelt u dat....

TRUUS: (*knikt overdreven*) Mevrouw Terhorst haar vorige slachtoffer. Drie zontjes en een aai over de rug.... En PATSBOEM een Mercedes onder zijn reet. Maar goed, als je het niet ziet zitten.... (*ze begint de kopjes op te ruimen en wil naar de keuken lopen*)

Peter kijkt nog even door het raam naar buiten en loopt haar dan achterna.

PETER: Ehm, nou....wat moet ik precies doen dan?

Truus lacht geheimzinnig en wenkt hem mee de keuken in.

TRUUS: (*op fluisterton*) Zie je wel, voor geld doen ze alles.

PETER: Wat zegt u?

TRUUS: kom maar mee, dan vertel ik je alles.

Samen lopen ze de keuken in. Karin komt uit de hal de kamer in en is nog aan de telefoon.

KARIN: Ja dat weet ik, maar dan kan je hem toch aan het werk zetten in ons zomerhuisje? Ja dus? Dan geef je hem toch een ticket? Een paar weken Spanje zal hem goed doen. Hij ziet er niet uit. Nee Dirk, ik denk dat deze Peter echt stukken beter is dan die jongen van Den Hartogh. En bovendien kunnen we hem heel goedkoop inhuren en kan hij vandaag al beginnen. He? Nou, ehm.... Een tientje per uur. (*haar gezicht klaart op*) Ja toch? Dat zei ik dus ook. Nou, dan bel jij die jongen van Den Hartogh af en begin ik hier met Peter. Ik bedoel, dan kan hij in de tuin beginnen. Ok, tot straks.

Karin hangt op en begint zenuwachtig heen en weer te lopen. Truus komt de keuken uit en loopt snel op Karin af.

TRUUS: Ok hij doet het! Voor 100 euro per uur maakt ie de tuin op orde voor zaterdag. Hij is nu wat spullen aan het halen en een overall.

KARIN: Honderd Euro?? Ben je gek geworden? Ik heb net een tientje afgesproken met Dirk.

TRUUS: Ja hallo, wilt u nu wraak of niet? Bovendien is het niet alleen voor de tuin. (*Karin kijkt vragend naar Truus, die op haar beurt weer naar de bank wijst en kus geluidjes maakt.*) Ook voor eh.. nou... smak smak smak.

KARIN: He getsie Truus, ik ben helemaal van mijn à propos nu. Ik zie me al liggen daar. Kan jij het niet doen?

TRUUS: Niks dervan. Daar heeft meneer Dirk toch niks mee. En dan ben ik meteen mijn baan kwijt als ik op zijn bank zit te flikflooiën met de nieuwe tuinman. Nee hoor, u doet gewoon die mooie zijden blouse aan morgen, bovenste drie knoopjes open en vraagt Peter om drie uur binnen voor de thee. Ik zorg er dan wel voor dat meneer Dirk jullie betrapt.

KARIN: Oh oh oh, Truus, ik heb het niet meer hoor. Hoe moet ik nu ooit de avond doorkomen? Ten eerste kan ik Dirk niet zeggen dat ik het weet van Suus en moet ik de hele avond leuk tegen hem doen. Ten tweede besterf ik het bijna als ik er aan denk dat ik morgen aan die tuinman moet gaan friemelen. Straks stinkt hij ook nog uit zijn mond. Dat overleef ik niet hoor Truus!

TRUUS: Ik voer hem morgen wel de hele dag Wilhelmina pepermuntjes mevrouw. Ga nou maar rustig mee naar boven en laat dat mooie broekpak nou maar eens zien.

Karin klaart meteen op en loopt met Truus de kamer uit.

KARIN: Oh het is toch zo'n leuk broekpak! Helemaal in mijn kleur. De laatste in mijn maat....

EINDE TWEEDE BEDRIJF

DERDE BEDRIJF

Dirk zit op de bank en leest de krant. Hij neuriet een beetje en probeert zijn keel wat te schrapen om soms een paar woorden te zingen. Op de salontafel staat een dienblad met twee kopjes, een koffiekkan en een schaal koekjes) In de hal klinken voetstappen en Dirk houdt op met neurien. Karin komt de woonkamer binnen en stopt bij de deur als ze Dirk ziet zitten. Haar gezicht betreft en ze weet nog niet hoe ze zich moet gedragen tegen haar man nu ze weet dat hij dingen uitspookt achter haar rug met de overbuurvrouw.

KARIN: Oh, zit jij hier....

DIRK: *(kijkt over zijn krant heen)* Eh.... Ja, ik woon hier. Weet je nog?

Karin lacht overdreven hard en loopt de kamer verder in. Ze blijft bij de bank staan en kijkt naar buiten door het raam achter de bank.

KARIN: Heb je gezien hoe de tuin al is opgeknapt vandaag Dirk?

DIRK: *(kijkt niet van zijn krant op, maar blijft erachter verscholen)* Nou, zelfs het gras is gemaaid.

KARIN: *(gaat naast Dirk op de bank zitten, helemaal aan het andere puntje, alsof ze vies van hem is)* Toch blij dat je die jongen van Den Hartogh niet hebt gevraagd? Die is lang niet zo handig hoor.

DIRK: Je hebt helemaal gelijk hoor.

Het blijft een tijdje stil. Dirk blijft doorlezen in zijn krant en Karin schuift zenuwachtig wat heen en weer op het puntje van de bank.

KARIN: Is Truus al weg?

DIRK: Ja na het avond eten heeft ze nog even afgewassen en tien minuten geleden heeft ze deze koffie gebracht en is ze weg gegaan. Waar was jij ineens gebleven dan na het eten?

KARIN: *(schrikt een beetje en stottert)* Oh, ik eh...ik...ik wilde even kijken of ik die leuke zijden blouse nog kon vinden in de kast. Je weet wel die blauwe.

DIRK: Maar je had toch al dat mooie broekpak van Konijnendijk voor zaterdag?

KARIN: Ja, maar dit is voor een andere gelegenheid. Denk ik. Ik moet het nog even bekijken allemaal. *(Ze grijpt zenuwachtig naar de schaal met koekjes en wil het gesprek over de blouse beëindigen)* Koekje erbij?

DIRK: *(grijpt zonder te kijken een koekje van de schaal die zijn vrouw presenteert)*
Lekker.

Het blijft weer even stil. Allebei eten ze een koekje en alleen het kauwen is te horen. Karin blijft heen en weer kijken en is duidelijk nerveus Dirk blijft kauwen vanachter zijn krant.

DIRK: Zeg, wat is jouw plan eigenlijk met die Peter?

Karin verslikt zich in het koekje en proest een paar kruimels uit.

KARIN: Wat bedoel je daarmee?

DIRK: *(Legt de krant nu op zijn schoot)* Nou, wat willen jullie allemaal nog doen met die tuin voor zaterdag. Het is overmorgen al hoor. Ik zag dat de hele schuur vrij was gemaakt van klimop en dat er potten verf waren gekocht. Er staan ook allemaal bakken langs de straatkant ineens.

KARIN: *(begint te lachen)* oh, hahaha, dat bedoel je. Ja, weet je. Laat hem maar gewoon zijn gang gaan. Volgens mij wordt het er allemaal alleen maar beter op hoor. Je zal verrast zijn denk ik. *(haar ogen rollen nu alle kanten op)*

DIRK: Ach, ik vind alles best. Als het maar afkomt voor het feest, dan is het goed. Ik heb geen zin in een zootje.

KARIN: *(op fluisterton)* Nou, daar ben je dan wel wat laat mee.

DIRK: Wat zei je?

KARIN: Dat het al laat is. Ik bedoel voor mijn dagelijkse bad. Ik denk dat ik maar even ga badderen. *(Ze staat op en loopt naar de hal. Dan draait ze zich om)* Oh trouwens, ik weet niet hoe laat jij morgen thuis bent van je werk, maar ik ben heel de middag weg hoor. Ik heb Connie beloofd mee te helpen haar zolder op te ruimen voor de veiling. Het schijnt dat ze heel veel antiek nog heeft, van dat mooie brokaat ook en zo. Misschien zit er nog wel iets bij voor in de eetkamer?

DIRK: Oh, nou, dat is goed joh. Ik weet nog niet hoe laat ik thuis ben. Maar ik zie je dan wel in de avond toch?

KARIN: *(op gedempte toon)* Als je me dan nog wil zien.... *(ze loopt de kamer uit)*

Dirk heeft het niet goed verstaan en haalt zijn schouders op. Hij pakt nog een koekje en begint weer te lezen in zijn krant. Suzan komt uit de keuken en loopt op hem af.

SUZAN: Psst...

Dirk springt op van zijn bank en verslikt zich in het koekje.

DIRK: Grote genade, Suus, wil je dat nooit meer doen! Ik krijg bijna een hartaanval. Wat doe je hier? Mijn vrouw is thuis! (*Hij kijkt naar de hal en weer terug naar Suzan*)

SUZAN: Rustig maar Dirk, ik zag net het badkamerlicht aangaan en dat betekent haar dagelijkse verwenuurtje. Dus ik dacht ik kom nog even langs. De vorige keer was wat rommelig en snel.

DIRK: Mijn God, Suus, je denkt toch niet dat het hier? Nu? Dat kunnen we toch niet maken. Straks hoort ze alles!

SUZAN: Nee man, niet nu, maar er is vast nog wel een plekje ergens morgen toch? Of wil je er mee stoppen?

DIRK: Nee nee, ik wil het erg graag, dat weet je, maar je moet echt niet hier komen hoor. Mijn hart gaat tekeer. Het is te gevaarlijk.

SUZAN: Ja, sorry, dat snap ik. Maar zo goed kan je het niet, dus we moeten wel wat vaker oefenen lijkt me.

DIRK: En bedankt hè. Ik doe nog zo mijn best.

SUZAN: (*loopt op hem af en streelt zijn wang*) Dat weet ik toch kanjer. Het gaat steeds beter. Ik ben heel tevreden hoor. Maar goed, kunnen we morgen nog een paar uurtjes vrij maken voor deze strenge meesteres? (*ze begint te lachen*)

DIRK: (*begint ook te lachen*) Ja streng ben je wel hoor. Maar goed, dat is alleen maar prettig natuurlijk. Morgen is Karin de hele middag weg en Truus heeft vrij op vrijdagmiddag dus dan hebben we alle tijd en ruimte. Neem je dan ook die... (*hij kijkt achterom*) eehm..die dingetjes mee?

SUZAN: Ja die neem ik weer mee. Moeten we wel even kijken of hij nog past natuurlijk. Dus we moeten wel weer de slaapkamer in. En dan geen sporen achter laten natuurlijk.

DIRK: (*begint weer zenuwachtig te lachen*) ha ha ha, nee inderdaad. Wat was dat een vreselijk moment zeg, gisteren.

SUUS: Ik vind dat we het nog heel goed hebben opgelost, ha ha ha.

Karin staat ondertussen in haar badjas in de deuropening en volgt de laatste woorden van het gesprek.

KARIN: Wat hebben jullie goed opgelost? (*de twee schrikken en stoppen met lachen. Karin loopt de woonkamer in*) Wat doe jij trouwens hier Suzan?

SUUS: oh, hoi Karin. Ehm, nou...ik bedoel dat we het goed hebben opgelost van... van die aardappelen. Ze waren nog prima voor de ovenschotel hoor. Paar rotte plekjes. We

hebben er heerlijk van gegeten. Ik heb meteen een nieuwe zak gekocht....die kwam ik net brengen.

Karin kijkt naar de keuken en zegt niks.

DIRK: Ja, die heb ik meteen in de kist gedaan in de schuur. Anders is het zo'n rommel in de keuken hè? Dan wordt Truus weer boos. En die doet al zo raar de laatste tijd.

KARIN: Nou, ze is niet de enige blijkbaar...

SUZAN: *(maakt aanstalten om weer weg te gaan)* Ik denk dat ik maar weer eens ga. Nogmaals bedankt voor het lenen hè? *(ze zwaait en loopt de kamer uit. Dirk loopt haar achterna)*

DIRK: Ik zal je even uitlaten, dan doe ik meteen de deur op slot.

KARIN: Bedankt voor het lenen... bedankt voor het lenen. Noemen we dat tegenwoordig zo?

Dirk loopt de kamer weer in en gaat rustig op de bank zitten. Hij pakt een derde koekje en begint driftig te knagen. Karin blijft hem aankijken met haar armen over elkaar. Dirk wordt er zenuwachtig van.

DIRK: Toch aardig hè? Je geeft twee aardappelen en je krijgt een hele zak er voor terug. *(Hij durft Karin niet meer aan te kijken en neemt nog een koekje)*

KARIN: Goh, erg aardig ja. *(stilte)* Is de deur nu op slot achter Dirk? *(Dirk knikt)* Kan ik rustig ongestoord van mijn lavendelbad gaan genieten nu Dirk? *(Dirk knikt)* Of kan ik nog meer verrassingen verwachten vanavond Dirk? *(Dirk schudt nee)*. Ok dan, dag Dirk. *(ze draait zich resoluut om en loopt de kamer uit. Dirk haalt opgelucht adem en wil weer gaan lezen in zijn krant)* Oh Dirk, wil je de nieuwe Libelle even komen brengen. Ik heb graag wat te lezen in bad. *(Dirk zucht, pakt de Libelle en loopt de kamer uit)* En niet zo zuchten en kreunen Dirk...dat doe je maar bij iemand anders.

EINDE DERDE BEDRIJF

VIERDE BEDRIJF

Truus komt de woonkamer binnen vanuit de keuken. Ze kijkt wat om zich heen en haalt dan een flesje parfum uit haar schort. Ze sproeit wat parfum uit over de bank en maakt de kussens mooi op. Ze kijkt uit het raam en zwaait.

TRUUS: Dag Peter. Ja laat die spierballen maar eens flink hun best doen in de tuin. Ziet er allemaal goed uit in dat T-shirt.

Dirk komt vanuit de gang de woonkamer binnen gekleed in een pyjamabroek en een T-shirt erboven. Hij geeuwt en strekt zijn armen hoog de lucht in.

DIRK: Nou dank je Truus. Maar het is maar een oud shirt hoor. Nog van voor de oorlog bijna.

Truus schrikt en draait zich om. Het flesje parfum verstopt ze achter haar rug.

TRUUS: Oh meneer Dirk.... Goedemorgen. Ja, nou, het ziet er wel prettig uit nog allemaal hoor. Zo met die blote armen en die ouderwetse pyjamabroek. *(ze loopt naar de eettafel)* Oh kijk eens, voor ik het vergeet, de krant van vanmorgen. Ik heb hem al uit de bus gehaald voor u. *(ze geeft hem de krant en Dirk gaat zitten op de bank.)*

DIRK: Dankjewel Truus. *(Truus blijft staan kijken)* Ehm, een kopje koffie zal er wel ingaan Truus.

TRUUS: koekje erbij?

DIRK: lekker. *(hij slaat de krant open en begint te lezen. Net als Truus naar de keuken wil gaan ruikt Dirk iets)* snif snif.... Zeg wat ruikt hier zo lekker? Ben jij dat Truus? Je hebt toch nooit een geurtje op?

Truus schrikt en probeert het flesje parfum zo goed mogelijk achter haar rug te verstoppen.

TRUUS: Ja.... Nee , ik bedoel dat is de bank die u ruikt. Die moest ik even schoonmaken. *(Dirk kijkt onbegrijpelijk)* Ja ziet u....eehm... de kat had er over heen gezeken.

DIRK: de kat? Maar we hebben helemaal geen kat.

TRUUS: *(krabbelt aan haar hoofd)* nee, dat klopt. Daar hebt u gelijk in. Ik bedoel die kat van de burens.

DIRK: *(kijkt Truus aan vanachter zijn krant)* De kat van de burens? *(Truus knikt overdreven)* Maar hoe komt die nu weer hier binnen dan?

TRUUS: Ja weet ik veel! Die achterdeur staat vaak genoeg open. En dan denkt ze dat ze gewoon zomaar binnen kan komen om de boel even op stelten te zetten, en haar territorium af te bakenen. Rotkat! Ik mocht haar meteen al niet. Pff, ze denkt zeker dat ze alles kan maken hier. *(Truus loopt kwaad mompelend de keuken in)*

Dirk kijkt haar na en haalt zijn schouders op en gaat weer verder lezen. Truus komt de kamer weer binnen met een kopje koffie en een koekje. Ze heeft tevens een theedoek over haar arm geslagen. Ze mompelt nog steeds met een zuur gezicht.

TRUUS: En van kloppen heeft ze zeker ook nog gehoord?

DIRK: Wie?

TRUUS: Die kat van de overkant, van de burens.

DIRK: Heb je ooit een kat ergens aan zien kloppen dan Truus?

Truus kijkt Dirk lange tijd aan zonder iets te zeggen. Dan overhandigt ze hem het kopje en het koekje.

TRUUS: Het is een kletskop.

DIRK: Wie?

TRUUS: het koekje, ik heb kletskoppen gekocht. Of had u liever ouwewijvenkoek?

DIRK: *(schudt nee)* nee dit is goed zo hoor, lekker Truus.

Truus blijft staan en doet haar armen over elkaar. Dirk blijft in zijn krant lezen, maar merkt dat Truus naar hem blijft kijken. Hij legt de krant weer op zijn schoot neer en kijkt haar aan.

DIRK: Is er nog iets Truus?

TRUUS: Nee hoor, maar let u er wel op dat Peter vanmiddag om drie uur weg gaat? Hij had een afspraak met de woningbouwvereniging.

DIRK: Ja en? Hij kan toch gewoon zijn gang gaan in de tuin?

TRUUS: Nou, mevrouw Karin heeft met hem afgesproken dat hij vandaag betaald wordt, contant. En aangezien zij de hele middag weg is en ik nooit werk op vrijdagmiddag, moet u hem betalen.

DIRK: Oh dat wist ik niet. Nou ik kom vanmiddag wel wat vroeger uit mijn werk dan. Ik zal zorgen dat ik om drie uur hier ben. Dan heb ik het geld ook wel. Moet ik denk ik even pinnen. Weet je misschien hoeveel het is?

TRUUS: Nou eens kijken, woensdagmiddag is ie begonnen. Dat is vier uur, gisteren de hele dag, acht plus vier is twaalf. Dan vandaag tot drie uur, komt er nog zes uur bij, dat is dan dus achttien uur...dus achttienhonderd Euro.

DIRK: *(springt op van de bank)* Wat? Honderdtachtig zal je bedoelen, ben je nou helemaal gek?

TRUUS: Ik niet, maar mevrouw Karin wellicht wel.

Karin komt net de kamer binnen vanuit de hal. Ze draagt een nachtjapon met daar overheen een doorzichtige ochtendjas. In haar handen heeft ze de Libelle.

KARIN: Wat is er met mij?

DIRK: *(draait zich om naar Karin)* Of je gek geworden bent. Wat heb jij afgesproken met die Peter?

KARIN: *(schrikt zichtbaar en laat pardoes de Libelle vallen)* Wat? Truus! Wat heb je nu toch weer gezegd? Oh oh oh, alles is verpest. *(Ze richt zich tot Dirk)* Maar het is allemaal trouwens jouw schuld. Als jij niet zo stom was geweest dan had ik dit nooit hoeven doen. *(Truus maakt wilde handgebaren achter de rug van Dirk om Karin te laten weten dat het om een misverstand gaat. Ze zwaait met haar armen in de lucht om Karin te laten stoppen met praten. Karin ziet het en raakt in de war.)* Eehm eehm... dus... Jouw schuld allemaal...toch?

Dirk kijkt achterom en ziet Truus nog net wat handgebaren doen. Truus doet net of ze een vlieg probeert te vangen die om haar heen cirkelt.

TRUUS: Die rotvliegen altijd in de zomer. *(ze begint nu met haar theedoek te zwaaien)*

DIRK: *(haalt zijn schouders op en draait zich weer terug naar Karin)* Hoe kan je nou 100 Euro per uur afspreken met die prutser?! Ik moet potjandorie ineens bijna 2000 Euro afrekenen voor die stomme tuin.

KARIN: *(kijkt opgelucht)* Ooooh, bedoel je dat? *(ze slaakt een zucht van verlichting. Truus doet even hard mee achter Dirk en zakt bijna van ellende in elkaar bij de eettafel)* Ja, dat is misschien wel wat veel. *(ze loopt naar het raam)* Maar heb je al gezien wat hij allemaal heeft gedaan in die paar dagen Dirk? *(ze zwaait door het raam naar buiten, waarschijnlijk is Peter hard aan het werk. Dirk komt naast haar staan en steekt ook even kort zijn hand op)* Zie je hoe mooi? Die schuur is helemaal opgeknapt, zelfs een soort bordesje gemaakt aan de voorkant. Al die prachtige houten bakken vol planten en bloemen. Een complete metamorfose.

DIRK: Tja, het is wel een veel beter gezicht. *(pauze)* Nou vooruit dan maar. Alles om het mijn duifje naar de zin te maken. Ik zal vanmiddag het geld aan hem geven, misschien heb ik het zelfs nog wel in de kluis, dan hoeft ik niet te pinnen.

KARIN: Oh maar ik kan dat toch meteen doen vanmiddag? Dan hoef jij niet helemaal eerder van je werk te ko..... *(Truus slaat hard met haar theedoek op de tafel. Karin en Dirk kijken verschrikt achterom)*

TRUUS: Zo!! Sterven zal je! *(ze kijkt op en ziet Dirk en Karin verdwaasd naar haar kijken)* Die vlieg.... Ik had hem.... Het is echt een plaag hier in het durp. Connie had er ook al last van.... U weet wel, Connie, uw vriendin. Connie....van die zolder!

KARIN: *(snapt eindelijk de hints van Truus en knikt heftig)* Oh ja...ik ben er natuurlijk helemaal niet vanmiddag. Ik ga de zolder opruimen bij Connie. Mijn vriendin. Je weet wel, Connie, van die zolder. *(Truus zakt nu echt op een stoel en dept haar voorhoofd af met de theedoek).*

DIRK: Nou, dan doe ik dat toch gewoon? Ik zorg ervoor dat Peter om drie uur dat geld krijgt, geen probleem. Ga jij nu maar lekker naar Connie, dan zie ik je vanavond wel weer. Hoe laat denk je weer hier te zijn?

Einde zichtversie....